

Sajarah Sing Kasimpen saka Ayat Sekawan Dasa - Nomer Rong Puluh

Bebaya Kapindho - Bagéan Pitu - Yehezkiel

Jeff Pippenger

2026-07-29

Iku minangka sawijining pangerten Alkitabiah sing kena ditampani manawa nabi Yehezkiel nalika ayat-ayat pambukané yuswané telung puluh taun.

Lan kelakon ing taun kang katelu puluh, ing sasi kaping papat, ing tanggal kaping lima sasi iku, nalika aku ana ing satengahing para tawanan ana ing pinggir kali Kebar, langit kabikak, lan aku weruh wahyu-wahyuning Allah. Ing tanggal kaping lima sasi iku, yaiku taun kaping lima saka panawané ratu Yoyakhin, pangandikané Pangeran rawuh kanthi cetha marang Yéhezekièl, imam, putrané Buzi, ing tanahé wong Kasdim ana ing pinggir kali Kebar; lan astae Pangeran ana ing kono tumrap dhèwèké. Ezekiel 1:1–3.

Ana sing pracaya bilih “taun kaping telung puluh” iku adhedhasar sawijining siklus yobel tartamtu, kang diwiwiti déning Sang Prabu Yosia lan dipungkasi ing ayat siji bab patang puluh.

Ing taun kaping rong puluh lima saka panangkaran kita, ing wiwitaning taun, ing tanggal kaping sapuluh sasi iku, ing taun kaping patbelas sawisé kutha iku katempuh, ing dina iku uga astaing Pangéran tumeka ing atasku, lan ngirid aku menyang kana. Hezekiel 40:1.

Para ahli kronologi Kitab Suci netepaké yèn ayat kapisan saka pasal patang puluh iku dumadi ing tanggal 28 April utawa 22 Oktober 573 SM. Kabèh para nabi nandhani dina-dina pungkasan, mula tanggal tumibane, yaiku 22 Oktober 573 SM, iku dadi tanggal omega saka sawijining garis wektu sing diwiwiti sèket taun sadurungé ing apa kang sinebut “Paskah Agungipun Yosia” ing tanggal 5 Mei 622 SM.

Cacah telung puluh iku minangka pralambang para imam, kang kudu wus umur telung puluh taun nalika wiwit nglakoni pangibadah. Apa ayat siji nganti telu saka Yehezkiel pasal siji iku negesake umur Yehezkiel telung puluh taun, utawa mung minangka pralambang sawijining imam, panjenengane uga bakal kapratelakake minangka kang umur telung puluh taun. Manawa telung puluh taun ing ayat siji iku, kaya dene pracayae wong liya, makili taun kaping telung puluh wiwit Paskah Agungé Yosia ing taun 622 SM, teges-teges kenabiané isih padha bae.

Yosia tegesé “pondhasi,” lan Paskah Agungé miwiti sawijining mangsa yobel sing rampung ing tanggal 22 Oktober ing Dina Pangruwating Dosa taun 573 SM. “Garis yobel” saka Yosia nganti 22 Oktober selaras karo sajarah taun 1840 nganti 1844. Pondhasi taun 1840 dipralambangaké déning raja Yosia lan uga déning Josiah Litch. Tanggal 22 Oktober

dipralambangaké déning sunguné slomprèt yobel kang diunekaké bebarengan karo sunguné Dina Pangruwating Dosa.

Lan sira ngétung pitung sabat taun kanggo awakmu, ping pitu kaping pitu taun; lan mangsa saka pitung sabat taun iku bakal dadi kanggo awakmu patang puluh sanga taun. Banjur sira kudu ndadèkaké kalasangka yobel muni ing dina kaping sepuluh sasi kapitu; ing dina panebusan kowé padha kudu ndadèkaké kalasangka iku muni ing saindenging tanahmu. Leviticus 25:8, 9.

Yehezkiel dipapanaké ana ing garis Yobel wiwit raja Yosia nganti 22 Oktober, sawijining garis sing makili malaékat kapisan lan kapindho ing Wahyu sepuluh wiwit taun 1840 nganti 1844. Yehezkiel makili golongan Millerit saka malaékat kapisan lan kapindho, sarta satus patang puluh papat ewu saka malaékat katelu. Yehezkiel makili imamé satus patang puluh papat ewu, nanging sipat kenabiané kang utama yaiku yèn dhèwèké iku nabi.

Nabi, Imam, lan Raja

Ana telung tokoh Kitab Suci kang wiwit ngladèni nalika yuswané telung puluh taun. Saliyane Ézékiel, ana Dawud lan Yusuf. Amarga kabèh padha wiwit ngladèni nalika umur telung puluh taun, kabèh iku imam. Dawud iku pralambang ratu, Yusuf iku imam, lan Ézékiel iku nabi ana ing karajan kamulyan rangkep telu kang dumadi saka nabi, imam, lan ratu.

Nanging, sanadyan kita bisa ngetrapaké nabi Yehezkiel minangka sawijining pralambang, dhèwèké iku imam; lan manawa ditrapaké ing garis yobel wiwit saka Yosia nganti 22 Oktober, Yehezkiel iku imam sing bakal nglambangaké sawijining imam ing wektu panyegelané wong satus patang puluh papat ewu, kaya dene dipralambangaké déning sajarah taun 1840 nganti 1844 lan raja Yosia nganti 22 Oktober, 573 SM.

Rong puluh loro

Kitab Suci cetha bilih Yéhezkiel nglampahi paladosanipun salaminipun kalih dasa kalih taun. “Kalih dasa kalih” punika pralambang saking saratus patang dasa sekawan ewu, ingkang dados panji-panji Kaswargan kaiket kaliyan kamanungsan. Ing sajarah ingkang kaajangkaken wiwit saking Paskahipun Yosia dumugi bab patang dasa, yaiku pahargyan Yobel tanggal 22 Oktober, Paskahipun Yosia mratandhani pakaryanipun Josiah Litch ing taun 1838 lan 1840. Pakaryan punika nedahaken ramalan-ramalan wekdal bab bilai kapisan lan bilai kaping kalih. Saiki saged katingal bilih ramalan bab bilai kapisan lan bilai kaping kalih punika langkung ageng tinimbang ingkang dipunmangertosi déning para perintis.

Yézekiel, minangka nabi Kitab Suci, nyebutaké tanggal-tanggal sing luwih mligi ing tulisan-tulisané tinimbang panulis Kitab Suci liyané.

Yézekiel punika omega saking paugeran sedinten sami kaliyan setaun wonten ing ramalan Kitab Suci. Wonten ing Kitab Wilangan, sebutan alfa saking paugeran dinten-setaun dipunwujudaken wonten ing pambrontakan ingkang kapisan wonten ing Kades, ingkang

nyebabaken patang dasa taun nglambrang wonten ing ara-ara samun. Pambrontakan ingkang pungkasan, utawi omega, dipunlambangaken déning Yézkiel wonten ing pasal sekawan nalika Yérusalèm dipunrémuk.

Alfa

Miturut cacahé dina nalika sira padha nliti tanah iku, yaiku patang puluh dina, saben dina kanggo setaun, sira bakal nanggung kaluputanira, yaiku patang puluh taun, lan sira bakal mangerti pepisahaning prasetyanku. Aku, Pangéran, wus ngandika; temenan Aku bakal nindakaké iku marang sakehé pasamuwan ala iki, kang padha nglumpuk bebarengan nglawan Aku: ana ing ara-ara samun iki wong-wong mau bakal tumpes, lan ana ing kana wong-wong mau bakal mati. Wilangan 14:34, 35.

Omega

Sira uga turua ing lambung kiwa, lan tanggungena pialané kulawarga Israèl ana ing kono; manut cacahing dina anggonmu turu ing kono, sira bakal nanggung pialané. Awit Aku wus numpangsaraké marang sira taun-tauning pialané, manut cacahing dina, telung atus sangang puluh dina; mangkono sira bakal nanggung pialané kulawarga Israèl. Lan manawa sira wus ngrampung iku, turua maneh ing lambung tengen, lan sira bakal nanggung pialané kulawarga Yéhuda patang puluh dina; saben dina Dakanggep setaun tumrap sira. Mulane, sira kudu ngadhep marang pangepungan Yérusalèm, lan lengenira kudu kabukak, lan sira kudu medhar wangsit nglawan kutha iku. Yehezkiel 4:4–7.

Kadesh lan karusakané Yérusalèm makili pambrontakan alfa lan omega, minangka pralambang prinsip sadina kanggo setaun. “Prinsip sadina kanggo setaun” iku dadi paugeran utama tumrap para Millerite lan ing sajarah taun 1840 nganti 1844, kaya kang dipralambangaké ana ing garis Yobel wiwit raja Yosia nganti 22 Oktober. Yéhezkìèl ngaturaké tanggal luwih akèh tinimbang nabi liyané. Ing sajroning pananggalan Yéhezkìèl, garis Yobel iku kaidentifikasi, kang ngiket paseksènè Yéhezkìèl kanthi langsung marang sajarahing malaékat kapisan lan kapindho, lan sawisé iku sajarahing malaékat katelu.

Sajeroning “garis Yobel” Ékiel mapan ing sisihe sajroning telung atus sanga puluh dina, banjur ing sisi liyané sajroning patang puluh dina. “Papat atus telung puluh” iku pralambang prajanjian lawas lan anyar, awit janji prajanjian marang Abram ngenani patang atus taun panawanan ing Mesir oleh paseksi kapindho yaiku telung puluh taun lumantar rasul Paulus. Bareng Abram, (mengko Abraham) saka ‘kang lawas’ lan Saul, (mengko Paulus) saka ‘kang anyar’ nggabungaké paseksiné kanggo netepaké patang atus telung puluh taun minangka pralambang prajanjian langgeng. “Telung atus sanga puluh dina” “sira bakal nanggung pialaning brayat Israèl.” “Lan” “sira bakal nanggung pialaning brayat Yehuda patang puluh dina.” Bareng, sisi tengen lan sisi kiwa padha karo Abram lan Paulus.

Prajanjian iku tansah dhedhasar marang katresnaning manut utawa ora manut—urip utawa pati. Prinsip setaun kanggo sedina sajroning sajarah kaum Millerit iku dadi prakara urip utawa pati, lan sajarah iku diumumaké déning malaekat kang kapisan minangka Injil

langgeng. “Injil” iku prakara urip utawa pati, lan prakara panggawé pangujian urip utawa pati ing sajarah kaum Millerit ditetepaké ana ing sajroning konteks prinsip yèn sedina padha karo setaun. Ramalan kang maringi daya marang pawarta malaekat kang kapisan iku yaiku ramalan telung atus sangang puluh siji taun lan limalas dina bab bilai kang kapindho. Ing sajroning telung atus sangang puluh dina nalika Yehezkiel sareh ana ing sisih kiwa, ana sawijining gambaran tumrap ramalan wektu telung atus sangang puluh siji taun lan limalas dina bab bilai kang kapindho. Iki mbutuhaké pangrasa mbedakaké bab-bab kenabian supaya bisa mbagekaké ramalan kanthi bener, nanging iki ora kurang saka pakaryan kang terus lumaku saka Sang Singa saka taler Yehuda kang mbukak segel pawarta panguwuh tengah wengi.

Kula negesaké bilih Yehezkiel kedah dipunanggep minangka pralambang saking satus patang puluh sekawan ewu, nanging utaminipun minangka pralambang peparang Roh Piweling, manawa dipunwujudaken minangka manifestasi saking nabi ing dinten-dinten wekasan, utawi minangka manifestasi saking umat prajanjian ingkang mangertos asas metodologi larik inggil larik.

Aku ngandharake manawa pamedhare Yehezkiel tumrap wangsit telung atus sangang puluh siji taun lan limalas dina iku selaras karo wong panyapu lemah kang nguncalake perhiasan-perhiasan mau menyang pethi kang luwih gedhé.

Aku mratelakake bilih pepadhang saking Yehezkiel punika minangka unsur ingkang wigati sanget saking pesen watu pucak, nalika Pedaleman Suci sampun katuntaské.

Yehezkiel dumunung ing tanggal 22 Oktober ing ayat kapisan bab patang puluh, lan ing kono wahyu babagan Pedaleman Suci ing mangsa ngarep kaparingaké marang Yehezkiel. Pedaleman Suci iku ya iku padaleman suciné wong satus patang puluh papat ewu, kang tumrap cacah iku Yehezkiel dadi pralambangé. Golongan iku bakal wis ngliwati rong pacoban sadurungé tekan ing pacoban katelu lan pacoban litmus. Yehezkiel dipratélakaké minangka sing nampani pepadhangé ana ing padaleman suci, lan mulané pepadhang kang diasilaké déning panjenengané minangka pralambang nggambaraké pepadhang kang rawuh nalika umaté Gusti Allah mlebu ing Papan Mahasuci selaras karo Daniel bab sepuluh.

Pepadhanging Wahyu Gusti Yesus Kristus sing kabukak segelé, kabukak pas sadurungé masa kemurahan ditutup.

Lan panjenenganipun ngandika dhateng kula, “Aja nyégel pangandikaning ramalan ing kitab iki, awit wekdalipun sampun caket. Sing ora adil, kareben tetep tumindak ora adil; lan sing najis, kareben tetep najis; lan sing bener, kareben tetep nindakaken kabeneran; lan sing suci, kareben tetep dados suci.” Wahyu 22:10, 11.

“wektu wis cedhak” sakdurungé mangsa sih-rahmat katutup ing ayat sewelas, lan mulané Wahyu Yesus Kristus kasingkap ing wektu iku, amarga “wektu wis cedhak.”

Wahyué Gusti Yesus Kristus, kang diparingaké déning Allah marang Panjenengané, supaya Panjenengané nedahaké marang para abdining Panjenengané prakara-prakara

kang enggal bakal kelakon; lan Panjenengané ngutus malaékat-Né lan maringi pratandha lumantar malaékat iku marang abdiné Panjenengané, yaiku Yokanan; kang wis mratelakaké paseksi bab pangandikané Allah, lan bab paseksié Gusti Yesus Kristus, sarta bab samubarang kang wus didelengé. Begja wong kang maca, lan wong-wong kang ngrungokaké tembung-tembung wangsit iki, lan netepi samubarang kang katulis ana ing kono; awit wektuné wis cedhak. Wahyu 1:1–3.

Masa pangayoman tumutup tumrap Adventisme Laodikea Advent Dina Kapitu nalika hukum Minggu, lan Adventisme dipralambangaké minangka Yérusalèm ing bab sanga kitab Yéheskiel. Ing kana, wong-wong sing sambat lan nangis amarga sakehing panggawé nistha kang katindakaké ing nagara lan ing pasamuwan nampa segel. Panyegelan kelakon nalika angin saka wetan, yaiku Islam, lagi ndadèkaké bangsa-bangsa nesu, sawatara sadurungé masa pangayoman tumutup. Ing Yéheskiel bab woluh, patang turunan Adventisme dipungkasi kanthi turunan kaping papat dipralambangaké déning wong loro puluh lima pamimpin kang sujud marang srengéngé.

Wahyu punika kaparingaken kanthi pralambang satunggal dinten sadèrèngipun hukum Minggu, utawi pas sadèrèngipun nutuping mangsa sih kados ingkang dipralambangaken déning nem, nem, nem.

Lan kadadéan ing taun kaping nem, ing sasi kaping nem, ing dina kaping lima sasi iku, nalika aku lenggah ana ing omahku lan para pinituwa Yehuda padha lungguh ana ing ngarepku, tangané Pangéran Allah tumiba ana ing kono marang aku. Aku banjur ndeleng, lah ana sawijining rupa kaya panampakané geni: saka panampakané pinggangé tumeka ing ngisor, geni; lan saka pinggangé tumeka ing dhuwur, kaya panampakané padhang, kaya warna ambar. Panjenengané banjur nguluraké rupa tangan, lan nyekel aku ing rambut sirahku; lan roh ngangkat aku ana ing antarané bumi lan langit, sarta nggawa aku ana ing wahyu-wahyuné Allah menyang Yérusalèm, menyang lawanging gapura njero sing madhep ngalor; ing kana ana papané reca cemburu, sing njalari cemburu. Lan, lah, kamulyaning Allahé Israèl ana ing kana, miturut wahyu kang wus dakdeleng ana ing tanah warata. Yéhezkièl 8:1–4.

Panglihatan ing taun kaping nem, sasi kaping nem, lan dina kaping lima iku rawuh pas sadurunge “666,” sawijining pralambang angger-angger Minggu, nalika mangsa sih-rahmat katutup tumrap Adventisme Laodikia. Panglihatan iku ana “miturut panglihatan” sing dipirsani Yéhezkièl “ing tanah rata.” Panglihatan sing dipirsani ana ing tanah rata iku kapacak luwih dhisik, ing pasal telu.

Tumuli aku banjur metu menyang tanah rata; lan lah, kamulyaning Pangeran jumeneng ana ing kono, kaya kamulyan kang dakdeleng ing sacedhake bengawan Kebar; lan aku tumungkul sujud. Ezekiel 3:23.

Paningal bab “dataran”, yaiku paningal ing taun kaping nem, sasi kaping nem, lan dina kaping lima, iku paningal sing sadurungé wus dideleng déning Yéhezkièl ana ing pinggir kali Kebar.

Ing taun katelu puluh, ing sasi kaping papat, ing dina kaping lima sasi iku, nalika aku ana ing antarané para tawanan ing pinggir kali Kebar, langit kabukak, lan aku weruh wahyu-wahyu saka Allah. Yehezkiel 1:1.

“Sesanti-sesanti Allah” kang “katon” déning Yéhezkiel ana ing sacedhaké kali Kebar iku yaiku sesanti ing tanah rata, kang uga dadi sesanti ing Yéhezkiel bab wolu nganti sewelas. Sesanti-sesanti mau kawedharaké ing sajroning konteks nalika Yéhezkiel nyawang menyang panggonan suci, yaiku papan ing ngendi sesanti kaca tingal “marah” ing bab sepuluh kaleksanan. Yéhezkiel nglambangaké wong-wong kang mèlu nampa pepadhang kenabian kang sumunar saka Papan Mahasuci nalika Wahyu Yesus Kristus dipratelakaké sakdurungé panutupaning mangsa kasempatan sih-rahmat.

Nalika kita ngenali garis Yobel raja Yosia sing diwiwiti karo Paskah lan rampung ing tanggal 22 Oktober, kita lagi ngenali pralambang riyaya-riyaya Mangsa Semi lan riyaya-riyaya Mangsa Gugur kaya dene katetepake ing Imamat selikur telu. Ing kono riyaya-riyaya mangsa semi lan mangsa gugur katetepake kanthi saben-saben rong puluh loro ayat, padha kaya anggoné paladosan Yéheskèl lumaku sajroning rong puluh loro taun. Nyalarasake Yéheskèl ing taun kaping telung puluh saka garis Yobel ndadekake lairé Yéheskèl selaras karo kabangunané Yosia. Manawa dheweke yuswa telung puluh taun ing taun kaping telung puluh saka siklus Yobel, mula Yéheskèl bakal lair nalika reformasiné Yosia.

Yehezkiel iku pralambang tumrap wong-wong sing lumantar pracaya mlebet ing Papan Kang Mahasuci. Sawisé ana ing kono, padha ndeleng rodha ing sajroning rodha, kang nggambarake reroncèné interaksi manungsa kang ruwet. Kaya dene Yokanan ing Wahyu pasal sepuluh, Yehezkiel nggambarake golongan Millerit, nanging luwih langsung tumrap wong satus patang puluh papat èwu. Ramalan wektuné kang sejajar, telung atus sangang puluh siji taun lan limalas dina, njlentrehake paukuman pungkasan tumrap Adventisme Laodikia bebarengan karo karusakané Yerusalem, lan iku nyakup têka-têki telung puluh wolu lan patang puluh.

Iku nyakup pralambang patang atus telung puluh taun.

Iku nyakup mangsa patang taun kang diwakili déning 1333 nganti 1337, 1449 nganti 1453, lan 1840 nganti 1844.

Kita badhé miwiti tetimbangan kita ngenani prakawis ingkang paling wigati punika ing artikel salajengipun.

“Ing sajroning wahyu-wahyu ingkang kaparingaken dhateng Yesaya, dhateng Yehezkiel, lan dhateng Yohanes, kita nyumurupi mekaten raketipun swarga kaliyan prastawa-prastawa ingkang kalampahan wonten ing bumi, saha mekaten agengipun pangreksanipun Allah dhateng tiyang-tiyang ingkang setya dhateng Panjenenganipun.” Testimonies, jilid 5, 753.

Kristus piyambak iku Gustining padaleman suci. Nalika Panjenengané bakal nilar iku, kamulyané bakal lunga—kamulyan kang biyèn katon cetha ana ing papan kang

Mahasuci, ing sadhuwuré dhampar pangruwating dosa, papan kang imam agung lumebu mung sapisan saben taun, ing dina gedhé pangruwating dosa, nggawa getihing kurban kang wis dipatèni (minangka pralambanging getihé Putraning Allah kang katumpah marga saka dosa-dosaning jagad), lan nyiprataké iku ana ing mesbèh. Iki iku Shekinah, pasewakané Yéhuwah kang kasatmata.

“Kamulyan punika ingkang kapacak dhateng Yesaya, nalika piyambakipun ngandika, ‘Ing taun pejahipun ratu Uzia, aku ugi nyumurupi Sang Pangéran lenggah ing dhampar, ingkang inggil lan kaluhuraken, lan jubahipun ngisi Padaleman Suci’ [Yesaya 6:1–8 dipunpetik].” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, jilid 4, 1139.

“Sesanti kang kaparingake marang Yésaya nggambaraké kaanané umaté Allah ing dina-dina pungkasan. Wong-wong mau kaparingan hak istimewa kanggo nyumurupi kanthi pracaya pakaryan kang lagi lumaku ana ing pasucèn swarga. ‘Lan Pedalemané Allah kabukak ana ing swarga, lan ing Pedalemané katon Pethi Prajanjiané Panjenengané.’ Nalika wong-wong mau nyawang kanthi pracaya menyang Papan Mahasuci, lan ndeleng pakaryané Kristus ana ing pasucèn swarga, wong-wong mau ngerti yèn padha iku sawijining umat kang lambéné najis,—umat kang lambéné kerep ngucapaké prakara kang tanpa guna, lan kang taléntané durung kasucekaké sarta durung dianggo kanggo kaluhurané Allah. Pancen prayoga manawa wong-wong mau nganti kendel asa nalika padha mbandhingaké kekirangan lan kaora pantesané dhéwé karo kasucèn lan kaéndahan watak Kristus kang mulya. Nanging manawa wong-wong mau, kaya Yésaya, gelem nampani pangaribawa kang dikarsakaké déning Pangéran supaya katandur ana ing ati, manawa padha gelem ngasoraké nyawané ana ing ngarsané Allah, isih ana pangarep-arep tumrap wong-wong mau. Gandhewaning prasetya ana ing sadhuwuré dhampar, lan pakaryan kang wis katindakaké kanggo Yésaya bakal katindakaké uga ana ing wong-wong mau. Allah bakal paring wangsulan marang panyuwunan kang metu saka ati kang remuk lan andhap-asor.”

“Tujuwaning pakaryan agung lan suci saka Gusti Allah iki yaiku kanggo nglumpukaké berkas-berkas gandum menyang lumbung swarga; awit bumi bakal kapenuhan kamulyaning Pangeran. Mulané aja ana sing giris atiné nalika padha nyumurupi pialaning piala kang sumrambah lan krungu tembung-tembung kang metu saka lambé kang najis. Nalika kakuwasaning pepeteng masang larik marang umaté Gusti Allah; nalika Iblis ngimpun pasukané kanggo paprangan agung kang pungkasan, lan kakuwasané katon gedhé lan meh ora kaungkulan, pandeleng kang cetha marang kamulyaning Allah, dhampar kang luhur lan kaluhuraké, kang kaubengi busur prasetyan, bakal maringi panglipur, kapastian, lan katentreman.” Review and Herald, December 22, 1896.

Ing inggiring kali Kebar, Ézkiel nyumurupi sapu angin gedhé kaya-kaya rawuh saka lor, “mega gedhé, lan geni kang ngubengi awake dhéwé, lan ana padhang ing sakiwa-tengené, lan saka ing tengahé katon kaya warna ambar.” Ana sawatara rodha, padha silih nyabrang siji lan sijiné, diobahaké déning papat makhluk urip. Ing dhuwur ngungkuli kabèh iku “ana pasemon dhampar, kaya katoné watu safir; lan ing

sadhuwuring pasemon dhampar iku ana pasemon kaya katoné manungsa ana ing ndhuwuré.” “Lan ing para kerub katon wujud tangan manungsa ana ing sangisoring swiwiné.” Ezeziel 1:4, 26; 10:8. Rodha-rodha iku tatanané ruwet banget, saéngga ing pandeleng kapisan katon kaya ana ing kacampuran; nanging rodha-rodha iku obah kanthi kasalarasan kang sampurna. Makhluk-makhluk swarga, kang disangga lan dipandhegani déning tangan ing sangisoring swiwi para kerub, padha nyurung rodha-rodha iki; ing sadhuwuré, ing dhampar safir, ana Panjenengané Kang Langgeng; lan ngubengi dhampar iku ana pelangi, pralambang sih-rahmat ilahi.

“Kados pundi reruwet kaya rodha iku ana ing panguwasa tuntunaning tangan kang ana ing sangisoring swiwi para kerubim, mangkono uga reruweting lumakuning prakara-prakara manungsa ana ing sangisoring panguwasaning Allah. Ing satengahing pasulayan lan gegap gempitané bangsa-bangsa, Panjenengané kang pinarak ing sanginggiling para kerubim isih tetep nuntun urusan-urusaning bumi.

“Riwayaté bangsa-bangsa kang silih gantos ngisi wekdal lan papané kang wus katemtokaké tumrapé, kanthi tanpa sadar maringi paseksi tumrap kayektèn kang tegesé dhéwé padha ora mangertèni, ngandika marang kita. Marang saben bangsa lan marang saben pribadi ing jaman saiki, Gusti Allah wus netepaké papan ing rancangan agungé. Ing jaman saiki manungsa lan bangsa-bangsa lagi diukur nganggo unting-unting ing asta Panjenengané Kang ora tau klèru. Kabèh, lumantar pilihané dhéwé, lagi netepaké nasibé, lan Gusti Allah ngwasani samubarang kabèh kanggo ngleksanani karsané.”

“Sajarah kang wus dipatrapake dening Aku Ana Kang Agung ana ing Sabdanipun, nyambungake pranala sawiji lan pranala liyane ana ing rante pameca, wiwit saka kalanggengan ing jaman biyen tekan kalanggengan ing jaman kang bakal tumeka, ngandharake marang kita ana ing ngendi kita saiki ana ing lumakune jaman-jaman, lan apa kang bisa diarep-arep ing mangsa kang bakal teka. Samubarang kabeh kang wus dinubuatake dening pameca bakal kelakon, nganti tekan wektu saiki, wus kacathet ana ing kaca-kaca sejarah, lan kita bisa dipesthekake bilih sakabehing kang isih bakal kelakon bakal kaleksanan manut runtutane.” Education, 178.